

Paavali kirjoitti meidän olevan *"kasteessa haudatut Jeesuksen Kristuksen kuolemaan."* - Tämä tarkoittaa käytännössä sitä, ettemme enää elä synnille, vaan rakastamme - heikkouksistamme huolimatta - Jumalaa ja Hänen Poikansa Veren kautta tulevaa puhtautta ja vapautusta synnin vallasta. (Room.6:4, 2.Kor.5:15)

"Niin pitääkin tekin itseänne synnille kuolleina, mutta Jumalalle elävinä Kristuksessa Jeesuksessa. **Älköön siis synti hallitko** teidän kuolevaista ruumistanne, niin että noudatatte sen himoja. Älkää antako jäseniänne vääryyden aseiksi synnille, vaan kuolleista eläviksi tulleina antakaa itsenne Jumalalle ja jäsenenne vanhurskauden aseiksi Jumalalle. Synti ei ole enää hallitseva teitä, koska ette ole lain alla, vaan armon alla." Room.6:11-14[*JKR]

On mielenkiintoista havaita, että meidän jokaisen kuolevaisessa ruumiissamme on syntiä. - Olimmepa kuinka pyhiä ja hurskaita tahansa, omistamme ruumiin, jolla on halu ja himo synnillisiin viettelyksiin. Paavali, joka tunsikin ihmillisen heikkoutensa, ei halunnut elää niistä. Hän meni jopa niin pitkälle ajatuksessaan, että hän ei tahtonut samaistua syntiin lainkaan, vaan väitti *"hänen ruumiinsa tekevän syntiä, ei hän itse!"* (Room.7:17, 20) - **Kuolema synnille** on siis mielensä suuntaamista Jumalan Pyhyden mukaan ja sanoutumista irti synnin hallintavallan alaisuudesta. (Room.7:23)

"Jumalan armahtavan laupeuden kautta minä kehotan teitä, veljet, antamaan ruumiinne eläväksi, pyhäksi, Jumalalle otolliseksi uhriksi. Tämä on teidän järkävä hengellinen jumalanpalveluksenne. Älkää mukautuko tämän maailmanajan mukaan, vaan muuttukaa mielenne uudistuksen kautta tutkiaksenne, mikä on Jumalan tahto, mikä hyvää, otollista ja täydellistä." Room.12:1-2[*JKR]

Jumalan *suunnittelupöydältä* näemme jälleen selkeän - koko luomakuntaa käsittävän ajatuksen. Se on "kuolemaa seuraava elämä." - Käsitämme, miten kasvukunnassa kuolema liittyy luonnolliseen kiertokulkuun, jossa siemenen täytyy pudota maahan ja kokea "kuolema." Vasta sitten voimme nähdä uuden puhkeamisen taimelle. - Tiedämme myös, kuinka Jeesuksen kuolema johti mitä suurimmassa määrin, elämään ja yltäkyläisyyteen - ja monelle pelastukseksi. Tämä sama laki koskettaa jokaista. On uskallettava kohdata kuolema, pitää itsensä joillekin asioille kuolleena, että sitä kautta syntyisi uutta ja aitoa elämää.

"Mutta nyt, kun olette synnistä vapautettuina tulleet Jumalan palvelijoiksi, teidän hedelmänne on pyhitys, ja sen lopputulos on ikuinen elämä. Synnin palkka on kuolema, mutta Jumalan armolahja on ikuinen elämä Kristuksessa Jeesuksessa, meidän Herrassamme."

Room.6:22-23[*JKR]

Miten tänään voisin pitää itseni synnille kuolleena? Mitä on synnin todellisuus nykyisessä maailmassamme, jossa vallitsee kaikinainen suvaitsevaisuus, eikä rajoja tunnu olevan enää missään? - Henkilökohtaisella tasolla voin kiinnittää huomiota *"synnin hallintavaltaan,"* katseissa, kuulemisissa ja siinä, minkälaista hedelmää edelleen tuotan ympäröivään maailmaan. (Matt.3:8) Se on usein silmien sulkemista alastomuudelta, rivouksilta ja houkutuksilta. Se on myös korviensa sulkemista maailmanmielisyydeltä, jota miltei hysteerisesti ihannoidaan. Lisäksi voin kysyä tänään Jumalan tahtoa, Hänen käskyjään ja opetuksiaan. - Vaikka maailma ja maailmanmielistyneet seurakunnat eivät piittaa Herran käskyistä ja Hänen Pyhästä tahdostaan, voin omassa sisimmässäni elää niitä todeksi - ollen uskollinen ja kuuliainen kaikessa Sanan opetuksissa. Tässä nykyisessä ajassa ei sovi kaikesta ääneen puhua, mutta **omaan elämäni nähden**, voin omistaa selkeät ja **puhtaat Jumalan linjaukset**, niin synnistä, puhtaudesta, kuin totuudesta ja Hänen iankaikkisesta armostaan. Sen varassa, uskoen evankeliumin armosanomaan, kehotan sinuakin, rakas ystäväni, **vaeltamaan kuuliaisuudessa**, pitäen itsensä synnille kuolleena, "mutta Jumalalle elävänä Kristuksessa Jeesuksessa". (2.Tess.2:10)

"Kiitos Jumalalle, että te, jotka ennen olitte synnin orjia, nyt olette tulleet sydämestänne kuuliaisiksi sille opin muodolle, jonka johtoon teidät on annettu. Synnistä vapautettuina teistä on tullut vanhurskauden palvelijoita"!

Room.6:17-18 [*JKR]

Luimme alussa Paavalin tekstistä myös: *"Älkää antako jäseniänne vääryyden aseiksi synnille, vaan kuolleista eläviksi tulleina antakaa itsenne Jumalalle ja jäsenenne vanhurskauden aseiksi Jumalalle."* - Vääryyden aseiksi antautuminen on pahan juonitteluihin mukaan lähtemistä. Se on juoruilua ja juonittelua toisen selän takana. Vääryyttä voi tehdä sivaltavilla ja halventavilla sanoilla ja armostomilla asenteilla. Kaikenlainen **nurjuus ja synkeys** ovat oivallisia pahanteon työkaluja. - Kuinka lähellä onkaan meitä jokaista katkerat ja synkät ajatukset! Ei tarvitse tulla paljoakaan vastoinkäymisiä tai pettymyksiä, kun olemme jo **valmiita purnaamaan ja valittamaan**. Kieli ja mieli tulisi pyhittää Herralle ja Hänen tahdollleen, - kuten voimme lukea; *"kiittäkää joka tilassa."* (1.Tess.5:18) Pitäessämme itseämme kuolleina synnille, nurjuudelle, vihalle ja pahuudelle, viritämme sydämemme kiitokseen siitakin huolimatta, että tilanteet näyttävät hetkellisesti synkiltä.

"Herkeä vihasta ja heitä kiukku, älä kiivastu, se on vain pahaksi." Ps.37:8[*JKR]

Miksi alentuissimme katkeruuteen ja synkyyteen? Mistä löytäisimme tien elämänmyönteisyyteen, kiitollisuuteen ja tyytyväisyyteen yhdessä jumalisuuden kanssa? (1.Tim.6:6)

"Minä kurja ihminen! Kuka pelastaa minut tästä kuoleman ruumiista? Kiitos Jumalalle Jeesuksen Kristuksen, meidän Herramme, kautta! Niin minä siis tämmöisenäni palvelen [uudistuneella] mielellä Jumalan lakia, mutta turmeltuneella luonnolla synnin lakia. Room.7:24-25[*JKR]

Mitä Paavali tahtoi tällä sanoa? – Hän oli oppinut tuntemaan sekä **ajallisen**, tätä aikaa koskevan lain ja myös **Jumalan lain**. Olemme näiden lainalaisuuksien alaisia **omantuntonne** vaatimusten lisäksi. – Tämä lakiviidakko synnyttää "*ähkyn*," joka sai Paavalinkin parahtamaan tuskallisesti; "*Minä kurja ihminen! Kuka pelastaa minut tästä kuoleman ruumiista?*" - *Juuri tässä tilanteessa tarvitaan "armoa avuksi oikeaan aikaan."* (Hepr.4:16) On ymmärrettävä, mistä löytyy lain täyttymys ja sen kaiken keskellä riittäväksi tuleminen. Paavali jatkoikin kertoen meillekin yhden ja ainoan vastauksen, lain vaatimusten täyttämiseksi; "*Kiitos Jumalalle Jeesuksen Kristuksen, meidän Herramme, kautta!*" – **Paavali tunnusti realiteetit**. Hän näki joka suunnasta tulevan lain painon, mutta hän hyväksyi sen Jumalan armotaloudessa sanoen; "*Niin minä siis tämmöisenäni palvelen [uudistuneella] mielellä Jumalan lakia, mutta turmeltuneella luonnolla synnin lakia.*"

– Se on, että sisimmässä **eläisimme Jumalan armosta**, anteeksiannon kautta saatua elämän ja uudelleen yrittämisen mahdollisuutta, vaikka ihmisyytemme puolesta meitä rajoittaa myös **maallinen laki**. Sen edessä joudumme kyllä edesvastuuseen rikkoessamme sitä vastaan. **Omantuntonne** moraalivaatimukset ja hyvän ja pahan väliset tiedostamiset tuovat oman painolastinsa, sen mukaan, miten annamme omantuntonne vaatimusten meitä kiusata ja painaa. **Jokaisella lakialueella on tärkeät painopisteensä** ja oikein toimiessaan ne ovat hyväksi ihmiselle.

Ilman Jumalan armokokemusta ja sen tuomaa vapautusta menneiden aikojen synneistä, laki tulee liian raskaaksi ja monet menettävät otteen ja jopa uskonsakin niiden tuomien paineiden alla. – *Eihän ihmiselämän tarkoitus ole vain noudattaa lakia ja pykälää?!* – Se, että **noudatamme lakia**, ei saisi estää meitä elämästä ja **nauttimasta iloiten ja riemuiten kaikista elämän mahdollisuuksista ja ulottuvuuksista**. Laki on siis reunaehto, raja, jota ei saisi ylittää. Se raamittaa elämän tiettyihin pelisääntöihin ja on niin muodoin hyvä. (Room.7:12) Tämän kaiken yläpuolella on kuitenkin suuri ja armollinen Jumala, johon turvautuen saamme omistaa vapautuksen lain rikkomisen tuomasta synnin tunnosta.

"ette ole lain alla, vaan armon alla." Room.6:14

Jumala, joka tahtoo ihmiselle hyvää, tahtoo siis antaa anteeksiannon kautta mahdollisuuden aloittaa alusta, uudelleen ja uudelleen. Tämän Jumalan pitkämielisyiden ja armollisuuden, meidän jokaisen tulisi ymmärtää omistaa sielumme pelastukseksi Jeesuksessa Kristuksessa, Hänen ikuisesti voimassa olevassa lunastuksessa.

"Pyrkikää siihen, että Herra havaitsisi teidät tahrottomiksi ja nuhteettomiksi, ja teillä olisi hänen rauhansa. Pitäkää pelastuksena sitä, että Herramme on kärsivällinen." 2.Piet.3:14-15[*JKR]

Synnille kuolleina olemisen on siis sitä, että syntiä kyllä on, mutta se **ei ole elämämme "aines."** – Me hylkäämme sen, sanoutuen irti sen vallasta. Me emme hyväksy syntiä sydämemme ohjaavaksi tekijäksi, vaan olemme, kuin sitä ei olisikaan. **Synti on meille kuollutta aluetta Jeesuksen tähden**. Hänessä meillä on lupa sanoutua irti kaikesta synnin kahlehtivasta voimasta. – Sytytä sydämeesi tästä vapautuksen voimasta syntyvä toivorikas elämä! – Jeesuksen nasaretilaisen nimessä ja Sovintoveressä syntisi ovat anteeksiannettut ja sinulla on täysi oikeus ja lupa tunnustaen hyljätä kaikki sydämesi synnit.

"Siitä me tiedämme, että olemme totuudesta ja saatamme Hänen edessään rauhoittaa sydämemme sillä, että jos sydämemme syyttää meitä, Jumala on suurempi kuin meidän sydämemme ja tietää kaikki." 1.Joh.3:20[*JKR]

